

den Ubehagelighed, at det medfører ikke ubetydelige Omkostninger. Det er altsaa dette, som de Herrer maae tage under Overbetænkelse, om de desuagtet ville modtage dette System, som vi have prøvet paa det Nøieste, og som vi Alle ere enige om er bedre end noget andet Procentsystem, der hidtil har været foreslaaet. Der er endvidere dem af os, som i tidligere Tid have haft særdeles Betænkneligheder ved det tidligere Procentsystem med Hensyn til Sikkerheden for, at Indtægten vil komme frem, men de ere mindre betænkkelige ved det foreliggende Forslag. Vi have det Haab, at man virkelig paa denne Maade vil kunne naae at faae den væsentlige Indtægt frem. Dette er Noget, man kun kan have Haab om, men førend Erfaringens Vidnesbyrd foreligge, er det overmaade vanskeligt at sige noget Sikkerterom. Men, som sagt, vi have det Haab, at dette System vil føre dertil, og vi troe ifølge den Priis, der maatte sættes paa at faae indrettet et hensigtsmæssigt Procentsystem, at det indeholder saa megen Rimelighed for et heldigt Udfald, at vi kunne raade Thinget til at vedtage det og saaledes gjøre et første Forsøg med en saadan Skat. Det er altsaa denne Tanke, som er søgt gennemført. Ved Siden heraf have vi stræbt at vedligeholde Communernes Indflydelse paa Skatteansættelsen, navnlig forsaavidt denne angaaer Forholdet indenfor den enkelte Communes Grændser mellem de forskellige Skattepligtige indbyrdes. I den Henseende troer jeg, at Communerne i Almindelighed ville have Midler til Raadighed, der ikke ville staae nogen Skattecommission aaben, men paa den anden Side have vi seet, at den communale Indtægtansættelse ikke er tilstrækkelig, og derfor ere disse Bestemmelser foreslaaede om Skattecommissionerne og den Indflydelse, de i det Hele skulle udøve. Den nærmere Fremgangsmaade ville de Herrer see deels af selve Paragrapherne og deels af den korte Beskrivelse, der er givet i Betænkningen. Jeg troer, at det derefter vil være klart for Enhver, hvorledes Fremgangsmaaden er. Den maa naturligvis netop paa Grund af det communale Element blive noget vidtløftigere end det, der oprindeligt er foreslaaet, eller som man tidligere har havt, navn-

lig ogsaa noget vidtløftigere end ved Contingentsystemet; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at naar man vil vedligeholde baade de communale Myndighedens Indflydelse paa Skatteansættelsen og tillige Statskassens berettigede Fordringer, saa troer jeg ikke, at det paa nogen Maade vil være muligt at gjøre det kortere eller lempeligere, end her er foreslaaet. Jeg skal kun forsikre, at vi have bestræbt os meget for at undgaae alle unødvendige Formalteter og Vidtløftigheder, men selvfølgelig maae de Forholdsregler træffes, som ere nødvendige for at faae Skatten ligelig, og jeg troer, at det paa den af os foreslaaede Maade vil kunne skee ret tilfredsstillende.

J. Jørgensen: Idet jeg i det Hele taget maa tiltræde, hvad den ærede Ordfører udtalte, er det kun nogle faa Endringer, som flere Mindretal have stillet, hvorom jeg kortelig skal udtale mig. Det første Punkt, vi ere størte paa, er de store Udgifter til Skattecommissionerne. Vi have været af den Mening, at man kunde nedsætte disse Udgifter og dog have samme Sikkerhed med Hensyn til at faae Skatten ind. Derfor gaaer vort Forslag ud paa at indsætte istedetfor en Sum af 100,000 Rd., der skulde stilles til Ministerens Raadighed, den Bestemmelse, at man bliver ved Diæter af 3 Rd. om Dagen og 4 Mk. til Befordringsgodtgjørelse. Vi have meent, at naar Skattecommissionairerne fik dette, havde de fuldt Vederlag, saaledes at man derved kunde faae paalidelige Foll til Arbeidet. Men for at være fuldkommen sikre, og for at der ikke skal være Grund til Klage, have vi desuden foreslaaet 15,000 Rd. stillede til Ministerens Raadighed. Vi have nemlig tænkt paa, at der i enkelte Sogne kunde blive temmelig vidtløftige Arbeider, og at man altsaa maatte tillægge en Deel af Skattecommissionairerne, og især Formændene, et lille Honorar ved Siden af Diæterne. Jeg har ogsaa subsidiairt, tilligemed et andet Medlem, stillet et Forslag om, at Summen skulde nedsættes til 50,000 Rd. Jeg vil kunne gaae ind paa det af disse Forslag, som Ministeren og Thinget maatte foretrække. Vi have — talsfald jeg for mit Vedkommende — meent, at Udgiften vil blive om-